

[Knud Jespersen]

vore eksportværdier derigennem, at man fik en faktisk devalueringssklausul, eller ved at man gik den vej, at man i højere grad handlede i vare mod vare-byttestorholdet.

Siden man første gang vedtog denne lov, er der jo sket den forandring, som tilsyneladende ingen af ordførerne endnu har bemærket, at Danmark er blevet medlem af fællesmarkedet, og det har ikke gjort afsætningsbetingelserne lettere. Under den forrige regering rejste vi spørgsmålet om garantiordninger for beskæftigelse til et ret så stort beløb ved byggeri af sygehuse og andre installationer i den socialistiske del af verden. Da kunne man ikke få de garantiordninger, og det kostede en hel del beskæftigelsesmæssigt. Så naturligvis er vi indstillet på at kigge positivt på det ud fra den side af sagen.

Der ligger en fare i sådanne love, og den fare er, at det store erhvervsliv ganske kynisk og bevidst bruger statsapparatet og de opnåede statsgarantier til at sikre sig den indflydelse, at det er dem, der bestemmer, i hvilken udstrækning kredit og garantier skal gives. Derfor vil jeg også gerne benytte lejligheden til at sige til handelsministeren: er det ikke rimeligt, at man prøver at se efter, om kontrolbestemmelserne er i fuldstændig orden? Så vidt jeg husker, er det sådan, at når der er afleveret en aftalt kontrakt på bygning af et skib, så kan man få ca. 700.000 kr. bare i kraft af slutsedlen, men derefter har man vel næppe de helt store garantier for, at disse penge også bliver anvendt til skibsbyggeri. Det har relation til et spørgsmål, jeg rejste i sin tid om beskæftigelsen på Burmeister & Wain, og denne relation er ikke blevet mindre af de bemærkninger, der nu og da tilflyder dagspressen om den faktiske situation på denne meget store arbejdsplads.

Vi er altså positivt indstillet uden at svinge os op til de store højder. Vi ser det som en teknisk ajourføring, som ikke vil skade, men kan komme til at gavne beskæftigelsen, men også en ajourføring, som ikke har de fornødne kontrolforanstaltninger. Det vil vi prøve at kigge lidt på i udvalget. Vi er indstillet på, at Danmark skal støde frem for at sikre sine eksport- og afsætningsmuligheder dér, hvor der virkelig kan afsættes, og det betyder, at den lukkede

handel i det lukkede fællesmarkedsområde er en af de barrikader, der må brydes ned, og det klare ikke ved denne lov. Den sætter heller ikke så forskrækkelig mange mennesker i arbejde, men nogle kan komme i gang, og alene dette er et fremskridt, set i denne situation.

Som sagt vil vi vende tilbage til en række af de ting, når forslaget kommer til behandling i erhvervsudvalget, og vi overvejer også at stille ændringsforslag. Vi har ingen illusioner om denne lovs betydning. Alligevel er vi positive med al den skepsis, som vi traditionen tro har over for storkapitalen, når den ikke er underkastet kontrol.

Sigsgaard (VS):

Fremskridtspartiets ordfører bad om at få præciseret, om præmiebeløbene har dækket de tab, der måtte have været forbundet med ordningen gennem tiderne. Jeg er også interesseret i at få de oplysninger og ville godt supplere med det spørgsmål, om præmiebeløbene også dækker administrationskostningerne. Det bør naturligvis med ind i billedet, og jeg håber på, at svarene — det er jo ikke sikkert, de gives i alle detaljer her fra talerstolen i dag, men så i hvert fald senere under udvalgsbehandlingen — vil blive givet detaljeret. Jeg vil godt sige, at VS' stilling er ret så afhængig af svaret på de spørgsmål.

Dernæst synes jeg lige, man skal hæfte sig ved nogle små bemærkninger i de bemærkninger, der ledsager forslaget. Der står, at udvidelsen af fondens virksomhed vil betyde, at der bliver brug for at ansætte, jeg tror, der står 2 nye kontorchefer, og så står der: „nogle medarbejdere med specialuddannelse samt nogle kontormedarbejdere“. Det er meget interessant, at når det drejer sig om en ordning som denne her, så finder man, at det er tilstrækkeligt at nævne, at der altså skal ansættes nogle med specialuddannelse, det vil altså sige til en forholdsvis høj løn, og at der skal ansættes nogle kontormedarbejdere. Man føler, at det er unødvendigt at specificere, hvor mange og hvilken slags medarbejdere der skal udvides med. Man kunne så egentlig have forventet, at et større antal ordførere her i dag ville være faldet over den stakkels minister og havde sagt: hvad er dog meningen? I denne tid, hvor vi skal spare på alt muligt, hvor